

Με προσευχή για ειρήνη στον κόσμο ο εορτασμός της Υπαπαντής του Κυρίου στη Σόφια

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)

Με προσευχή για [ειρήνη](#) στη Βουλγαρία αλλά και σε όλο τον κόσμο τιμήθηκε η [εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου](#).

Ο π. Petar Slavon ιερούργησε στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίας Μαρίνας στη Σόφια, ενώ παρέστη συμπροσευχόμενος ο [Πατριάρχης Βουλγαρίας](#) κ.κ. Νεόφυτος,

Ο Μακαριώτατος, στην ομιλία του, ευχήθηκε **“να ανοίξουμε την καρδιά μας στον Σωτήρα με πνευματική καθαρότητα, και να αναζητήσουμε και να βρούμε την εικόνα του Χριστού σε κάθε άνθρωπο”**.

Η Εκκλησία εορτάζει την Υπαπαντή του Κυρίου, δηλαδή την υποδοχή του Κυρίου Ιησού Χριστού στο ναό από τον δίκαιο πρεσβύτερο Συμεών, κάθε 2 Φεβρουαρίου.

Το γεγονός αυτό εξιστορεί ο ευαγγελιστής Λουκάς στο κεφάλαιο Β', στ. 22-35. Συνέβη σαράντα μέρες μετά τη γέννηση του παιδιού Ιησού. Σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο, η Παρθένος Μαρία, αφού συμπλήρωσε το χρόνο καθαρισμού από τον τοκετό, πήγε στο Ναό της Ιερουσαλήμ μαζί με τον Ιωσήφ, για να εκτελεσθεί η τυπική αφιέρωση του βρέφους στο Θεό κατά το «πάν άρσεν διανοίγον μήτραν (δηλαδή πρωτότοκο) άγιον τω Κυρίω κληθήσεται» και για να προσφέρουν θυσία, που αποτελούνταν από ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά περιστέρια. Κατά τη μετάβαση αυτή, δέχθηκε τον Ιησού στην αγκαλιά του ο υπερήλικας Συμεών. Αυτό το γεγονός αποτελεί άλλη μια απόδειξη ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός δεν ήλθε να καταργήσει τον Μωσαϊκό νόμο, όπως ισχυρίζονταν οι υποκριτές Φαρισαίοι και Γραμματείς, αλλά να τον συμπληρώσει, να τον τελειοποιήσει.

Κατά την ολονυκτία της Υπαπαντής στην Κωνσταντινούπολη, οι βασιλείς συνήθιζαν να παρευρίσκονται στο Ναό των Βλαχερνών. Η συνήθεια αυτή εξακολούθησε μέχρι τέλους της βυζαντινής αυτοκρατορίας.